

Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 26 kwietnia 2016 roku

Organizatorzy i Uczestnicy obchodów
95. rocznicy III powstania śląskiego
i Święta Ślązaków w Warszawie

Szanowni Państwo!

Serdecznie pozdrawiam wszystkich zgromadzonych na obchodach 95. rocznicy III powstania śląskiego i Święta Ślązaków w Warszawie. Cieszę się, że w stolicy suwerennej Polski czczą Państwo dzisiaj jubileusz zwycięskiego zrywu, dzięki któremu nasi przodkowie wywalczyli przyłączenie tego ogromnie ważnego regionu do odrodzonej II Rzeczypospolitej. Składam podziękowanie dla wszystkich, którzy przyczynili się do zorganizowania obecnych uroczystości. Chcę też wyrazić wdzięczność za wielką pracę, jaką od blisko 27 lat kontynuuje Towarzystwo Przyjaciół Śląska w Warszawie, pielęgnując pamięć o zasługach Ślązaków dla naszej Ojczyzny i upowszechniając wiedzę o ścisłych i nierozzerwalnych związkach Śląska z Polską. Składam gorące gratulacje laureatom nagrody Towarzystwa, którymi są w tym roku Panowie Profesorowie: Stanisław Nicieja i Maksymilian Pazdan.

Uważam za rzecz szczególnej wagi, aby Rzeczpospolita pamiętała o bohaterach zmagających o wolność naszego państwa i narodu oraz o wszystkich, którzy swoimi codziennymi wysiłkami budowali dawniej i wciąż budują pomyślność Polski i jej obywateli. W historii Śląska i Ślązaków oba te wymiary patriotyzmu – potrzeby zbrojnej i czasu pokoju – zapisały się w sposób szczególnie mocny i dramatyczny. Tradycyjny śląski etos dobrej, rzetelnej pracy uczynił ten region niesłychanie istotnym i wysoko rozwiniętym gospodarczo. Przez to zaś wzrastała presja zaborczych Niemiec, by trwale związać go ze swoim państwem. Pokolenia Ślązaków doświadczyły, z jednej strony, niezwykle silnej presji germanizacyjnej, z drugiej zaś – szynkarza za swój polski patriotyzm, wierność tożsamości i Ojczyźnie. Kiedy zaś w wraz z końcem I wojny światowej nadszedł czas rozstrzygnięcia o granicach odrodzonej Polski, Ślązacy podjęli walkę z przeważającym nieprzyjacielem o zachowanie swoich odwiecznych związków z Rzeczpospolitą.

W trzech powstaniach – toczonych w ciągu blisko dwóch lat mimo długo niepewnego losu odrodzonego państwa, ale z nadzieją, że wolna Polska wywalczy sobie miejsce na mapie Europy, a Śląsk stanie się jej częścią – wzięło udział do 50 tysięcy Ślązaków. Dla całego naszego narodu był to wspaniały przykład heroicznego przywiązania do polskości, który władze, wojsko i liczni ochotnicy z innych regionów kraju starali się wspierać. Ten wielki wysiłek zaowocował przyznaniem Polsce większości najbardziej uprzemysłowionego obszaru Śląska. I chociaż wielu Ślązaków pozostało poza wytyczoną granicą, ten międzywojenny okres wspólnego budowania państwa umocnił związek Śląska z Polską i pozwolił później przetrwać kolejny napór niemieckiego nacjonalizmu podczas II wojny światowej.

Wszystko to zawdzięczamy bohaterskim powstańcom i budowniczym polskiego Śląska. Za to należy im się wieczna chwała i wdzięczna pamięć Ojczyzny i rodaków. Jestem przekonany, że z ich mądrości i doświadczeń możemy czerpać inspirację do pracy dla naszego państwa i narodu dzisiaj i jutro. Niech więc obecne uroczystości będą wyrazem hołdu, który niepodległa Polska składa uczestnikom trzech zrywów i wszystkim Ślązakom wiernym Rzeczypospolitej. Chwała bohaterom!

Z WARSZAWĄ ŚLĄSKĄ I SYMPATII